

عنوان مقاله:

اشعار صائب تبریزی و شیوه های ادبی آموزش مفاهیم

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نعمیه آقانوری - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت مدرس

وجیهه آقانوری - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

خلاصه مقاله:

صائب تبریزی، شاعر پارسی گوی قرن یازده هجری و ملک اشعرا دربار شاه عباس دوم صفوی است. اشعار این شاعر غزلسرا در کنار مضمون سازی های فراوان خود، غالباً حاوی مفاهیم گوناگون دینی، عرفانی، اجتماعی و اخلاقی است و گاه چنین به نظر می رسد مضمون سازی های شعری به صورت ابزاری در خدمت بیان همین مفاهیم تربیتی قرار گرفته اند این اشعار به دلیل زیبایی های ادبی خود و کاربردی بودن به سبب در برداشتن پیام، پس از گذشت قرن ها، هم چنان به صورت تک بیت از زبان افراد جامعه شنیده می شوند؛ بعضی از ابیات به سبب کثرت استعمال، کارکردی شیبه ضرب المثل پیدا کرده اند. در این مقاله به این سوال پاسخ خواهیم داد که صائب تبریزی چه پیام هایی راف با چه شیوه های آموزشی در شعر خویش گنجانده است؟

کلمات کلیدی:

آموزش ادبی، دیوان صائب تبریزی، مفاهیم تربیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319726>

